



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věc

žalobkyně:

I. V., narozená X, bytem X;
zastoupená: Ing. S. V., bytem tamtéž,

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 22.9.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.8.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.8.2022 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 13.5.2022 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.7.2022 č.j. 17.8.2022 č.j. X, jehož kopii připojila, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 13.5.2022, kterým byl žalobkyni odňat ode dne 20.6.2022 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 28.4.2022 již není od téhož dne invalidní, jelikož poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25%.

2. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.8.2022 č.j. X žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutím č.j. X ze dne 13.5.2022 odňala žalobkyni ode dne 20.6.2022 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 28.4.2022 již není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.8.2022 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 10.8.2022 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddílu A položce 5a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.
3. V žalobě ze dne 22.9.2022 žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle ní její popsáný zdravotní stav odpovídá nadále invaliditě prvního stupně s poukazem na oboustrannou hluchotu – stupeň velmi těžký, proto byl chybně posouzen. Požadovala nové objektivní posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 17.8.2022.
4. Žalovaná dne 6.10.2022 ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné uvedla, že s ohledem na námitky žalobkyně navrhuje důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., když za současného právního a skutkového stavu navrhla soudu zamítnout žalobu jako nedůvodnou. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 17.8.2022 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 24.8.2022.
5. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu** Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.4.2022 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 10.8.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, odd. A, položce 5a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 28.4.2022, tj. dnem jednání OSSZ.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 14.11.2022 za účasti odborného lékaře z oboru otorinolaryngologie (žalobkyně nebyla přítomna). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (17.8.2022) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu

druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, a datum vzniku stanoveno 26.10.2012; doba platnosti (lhůta KLP): 17.8.2027. Komise konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace a doložených lékařských nálezů se u žalobkyně jedná o vrozenou percepční vadu sluchu oboustranně, velmi těžký stupeň, levostrannou hluchotu a pravostrannou praktickou hluchotu uvedenou v kapitole VIII, oddílu A, položce 1 přílohy vyhlášky, pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Dále komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení ve smyslu oduznutí invalidity I. stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole VIII, odd. A, položky 5 a) přílohy vyhlášky a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 25%. U žalobkyně je lékařskými nálezy opakovaně prokázána levostranná hluchota a pravostranná praktická hluchota, nikoliv oboustranná těžká nedoslýchavost. Jedná se o trvalý stav, i přes veškerou dlouhodobou péči a edukaci na foniatrických odděleních, používání kompenzačních pomůcek, tj. sluchadel, vybudování řeči na přijatelné úrovni, trvá těžké postižení komunikace omezené na odezírání, významné postižení orientace v neznámém prostředí. Komise nesouhlasila s tím, že nebyl důvod pro ponechání I. stupně invalidity; je odůvodněné nadále přiznání invalidity I. st. s datem vzniku 26.10.2012, neboť klinický stav odpovídá levostranné hluchotě a pravostranné praktické hluchotě. Rovněž komise uvedla, že žalobkyně není schopna těžké fyzické práce a práce na rizikových pracovištích, je schopna lehké fyzické práce mimo riziková pracoviště; po vzniku invalidity I. st. je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

7. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

8. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

9. **Dle § 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a

získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 17.8.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 14.11.2022 shora citovaného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně. Za této situace soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.8.2022 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.5.2022 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně a to od 26.10.2012, jak požadovala žalobkyně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ, kdy nebyla nadále uznána invalidní, neboť jí byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti pouze 25%, proto bylo rozhodnutím žalované ze dne 13.5.2022 rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu žalobkyni ode dne 20.6.2022 (viz shora).
14. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 26.10.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. trvání invalidity prvního stupně, a tedy i nárok na výplatu invalidního důchodu při splnění zákonných podmínek,

čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 34/2022-46 ze dne 22.11.2022. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

15. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 22. listopadu 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně